

[Indenrigsministeren]

pågældende parti står for, og vel at mærke således, at aktiviteten giver sig udslag i tilslutning på valgdagen. Aktiviteter, der har et sådant sigte, kan efter indenrigsministeriets opfattelse ikke lovligt støttes, for vi er her fremme ved det centrale hensyn bag reglen om, at kommunerne ikke må støtte politiske formål. En borger skal altså ikke uden særlig lovhjemmel kunne tvinges til at bidrage til de enkelte partiers politiske arbejde, heller ikke når det forestås af ungdomsorganisationer.

På samme måde gælder det ifølge grundloven, at ingen er pligtig at yde personlige bidrag til nogen anden gudsdyrkelse end den, som er hans egen.

Jeg vil ikke afvise, at det kan være vanskeligt at skelne imellem på den ene side partipolitiske og religiøse aktiviteter og på den anden side de aktiviteter, der har til formål at medvirke til børns og unges almene, folkelige, kulturelle og demokratiske oplysning, men jeg vil ikke finde det rimeligt, at kommunerne skulle afskæres fra at støtte et godt og lovligt formål, blot fordi grænsen til de ulovlige kan være svær at drage. Det er min opfattelse, at de politiske og religiøse ungdomsorganisationer iværksætter en lang række aktiviteter, som der i landets kommuner er bred enighed om bør kunne støttes. Jeg har tillid til, at de myndigheder, som i de enkelte tilfælde skal arbejde med sontringen, vil kunne si de tilfælde fra, hvor støtten er ulovlig.

I øvrigt ligger den bedste garanti imod, at disse ordninger misbruges, vel i, at der skal være tale om en generel ordning, der kommer alle ungdomsorganisationer i kommunen eller amtskommunen til gode, ikke kun de politiske og religiøse.

Ib Christensen (DR):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret, der bekræfter, at det ikke kan være en opgave og heller ikke tilladt for kommuner og amtskommuner at yde økonomisk tilskud til partipolitiske eller religiøse eller andre ideologiske formål. Men det, som mit spørgsmål gik ud på, var jo altså, hvordan man bærer sig ad med at sondre mellem, hvad der er det ene, og hvad der er det andet.

Jeg står her med et notat fra undervisnings- og kulturforvaltningen i Århus amtskommune, hvori man nævner, at der kan

ydes støtte til bl. a. dækning af almindelige foreningsudgifter såsom kontor, telefon, porto, annoncer m.v. I hvilket omfang der rent faktisk, uden at de pågældende organisationer måske egentlig ønsker det, kan blive tale om, at man derved støtter politisk aktivitet og ideologisk propaganda, tør man nok sætte et spørgsmålstegn ved, og jeg må drage den konklusion af ministerens udtalelse, at han alene har tiltro til, at de administrative myndigheder vil kunne klare denne sontring, men at han ikke selv kan opstille nogen klare retningslinjer.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge ministeren, hvad der er baggrunden for, at regering – det var ganske vist en anden regering end den nuværende – øjensynlig har opgivet det, man sagde i et svar på et spørgsmål fra mig. Det blev besvaret den 13. april 1978 i samlingen 1977–78, sp. 8898–99 i Folketingstidende, hvor den daværende indenrigsminister siger, at han over for kommunaludvalget har oplyst samme dag, at efter indenrigsministeriets opfattelse har retstilstanden hidtil været således, at en kommune eller amtskommune ikke uden udtrykkelig hjemmel i lovgivningen lovligt kan yde tilskud til partipolitiske formål. Videre siger ministeren i sit svar til mig, at den omstændighed, at det var en vedtagelse i Århus amtsråd, kunne rejse spørgsmålet om, hvorvidt der i folketinget måtte være politisk vilje til at tilvejebringe en lovgivning på dette område. Og endelig siger ministeren, at den nærmere udformning af sådanne lovbestemmelser imidlertid vil forudsætte en række overvejelser og drøftelser, som nødvendigvis må tage nogen tid, herunder drøftelser med de kommunale organisationer.

Mit supplerende spørgsmål er derfor kort og godt: hvad er baggrunden for, at man har opgivet at skabe lovhjemmel for dette meget kontroversielle, hvor man efter min opfattelse er ude i en farlig glidning? Hvorfor er man ikke gået til folketinget og har sagt, at vi må have en særlig lovhjemmel for at kunne yde sådanne tilskud?

Formanden:

Er der dato eller årstal for bilaget fra Århus, så lad os lige få det med i næste omgang.